

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"ב בכסלו תש"ף

(20.12.19)

"ויחלם יוסף חלום, ויגד
לאָחיו; ויוספו עוד, שָׁנָא אֶתוֹ.
וַיֹּאמֶר, אֲלֵיהֶם: שִׁמְעוּ-נָא,
הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלַמְתִּי."

שבת פרשת וישב - מברכין החודש

צאת השבת - 17:21

כניסת השבת - 16:17

1384

שבת פרשת וישב - מברכין החודש

ליל שבת

16:17 הדלקת נרות

רבע שעה
לאחר הדליין
מנחה, תפילת ערבית ולאחריה, שיעור פרשת השבוע – הרב אהרן פרידמן

שבת

07:00 דף יומי בבית המדרש

08:00 תפילת שחרית / לאחר התפילה והקידוש יתקיים שיעורו של קובי שטיין

09:30 תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת

13:00 תפילת מנחה גדולה

13:20 שיעור בספר תהילים בבית משפ' נח חיות

16:17 תפילת מנחה קטנה ולאחריה שיעור "צורבא מרבנן"

17:21 צאת השבת

21:00 אסיפת חברים. עס"ה: דיוני תקציב 2020 וכללי הרוב הדרוש בהצבעות

מלך **למעין ושלומי זלקינד** להולדת הבת הבכורה ו**לישראל ושושי** להולדת הנכדה.
מלך **לטובה ויצמן** להולדת הנין, נכד **לאלי ונאוהו שטייגל**, בן לשקד ורבקה.
מלך **לריק ודנה מדניק** לבת המצווה של הנכדה **אלישבע**, בתו של גדי.

זמן הנחת תפילין בשבוע הבא
בשעה 05:40. **הגבאים**

חנוכה בבית הכנסת

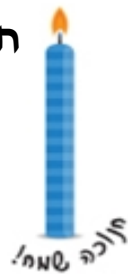
16:30 - תפילת מנחה

הדלקת נרות חנוכה

לימוד מענייני החג

תפילת ערבית

הציבור מוזמן - **הגבאים**

זמני תפילות

~~מנחה - לימוד - ערבית, בבית הכנסת בשעה
16:30~~

~~מנחה גדולה בחדר אח' בשעה 13:20~~

~~מנחה - ערבית בשכונה הצפונית בשעה 16:30~~

~~ערבית בשכונה הדרומית - בשעה 20:15~~

מנחה גדולה בשעה 13:00 (א' עד ה') בחדר אח"ם

בחג החנוכה - מניינים שכונתיים OUT

תפילה בבית הכנסת IN

נקודה למחשבה / דפי ליבר

נקודה

הרחוב, להאיר את המרחב הציבורי.
הפנים הפעם לא פנימה, אל תוך ביתנו, אלא
החוצה, לקהילה בה אנו חיים.

”מִרְחֹק כָּל דָּבָר נִרְאָה יָסֵ”

אָבֵל מְקָרֹב גַּם יָסֵ לֹא נִרְאָה כָּדָּ.”

אֶפְיָלוּ מִי שֶׁעָבַר בֵּינֵם-סוּף בְּבִקְיַעַת הַיָּם

רָאָה רַק אֶת הַגֶּב הַמַּזְיֵעַ שֶׁל הַהוֹלֵךְ לְפָנָיו

וְאֵת נוֹעַ יִרְכִּיו הַגְּדוֹלוֹת.”

”ניסים” מאת יהודה עמיחי.

בדומה לגיבור הצועד בשיירה החוצה את
הים, ואינו רואה אלא את הזיעה הניגרת על
גב קודמו, גם אנו מחמיצים לעתים את
משמעותן העמוקה של החוויות שאנו
חווים. גם אנו שבויים לעתים בד' אמותינו
ואיננו מסוגלים להרים מבט ולראות את
תמונת העולם הכוללת והרחבה. זקוקים
לצאת קצת החוצה, לנרות שברחוב.

מי ייתן ונזכה לקבל אור ולהאיר את
הסביבה שלנו.

נכתב לזכרה של חברתי, אילה צרויה ז"ל,
שלימדה אותי חלק מהכתוב.

החגים שלנו הם בתקופת הקיץ - פסח,
שבועות, ראש השנה וסוכות.

ומה עם החורף? ומה עם החושך?

חז"ל תיקנו לנו שני מועדים נוספים - חנוכה
ופורים. שניהם בתקופת החורף ושניהם
נותנים לנו תקווה בחושך ובזמנים קשים.
בחג החנוכה מוטיב האור הוא דומיננטי.
הדלקת הנרות מתבצעת דווקא בתקופה
החשוכה ביותר בשנה. זהו הזמן שבאופן
טבעי האור מועט ואנחנו מדליקים את
האור, את הנרות.

לא נכנעים לכוחות הטבע אלא מעשירים
אותם וממלאים בטוב.

אנחנו מדליקים נרות לפי שיטת בית הלל.
לפי שיטה זו האור הולך וגדל, בכל יום
מוסיפים עוד נר. רבי נתן מסביר שבעצם
הנר הראשון דולק כל הימים ואליו
מתווספים הימים - הנרות האחרים.

כלומר, לא מבטלים את הנר, האור הקודם,
אלא מוסיפים ומעצימים.

גם מיקום הנרות בפתח הבית, כלפי

ברוך דיין האמת

לחנה פלק

משחתפים בצערך ובצער משפחתך

על פטירת אימך

כתון (קטי) לוי ז"ל

קבלי את תנחומינו

בית קבוצת יבנה

על הנעשה ביזמות "נטע" – צומחת מאדמה" / נטע קנדל-אפרתי

והתחלתי להעביר חוגי קרמיקה לילדים מרחבי חבל יבנה הלומדים בבית הספר. כיום אני מעבירה ארבעה חוגים לילדי המועצה, ולשמחתי, לחוג שלי יש ביקוש, והלקוחות הצעירים מתמידים ומגיעים בקביעות. מלבד החוגים לילדי המועצה, מתקיימים שני חוגים לילדי הקיבוץ: חוג לילדי אי-בי וחוג לילדי גי-וי במסגרת שעות בתי הילדים. בחוגים הילדים נחשפים לעולם הקרמי, לומדים תהליכים בחומר, סבלנות, יצירתיות, תהליכים טכנולוגיים ועוד.

כיום היזמות נמצאת במקום טוב ומוכר, אני מרגישה ורואה שאני במקום טוב מאוד, שבו אני קוטפת את הפירות שנבטו והבשילו, גם מבחינה כלכלית. בהתחלת הדרך הייתי צריכה ללמוד על מע"מ, להבין מושגים של הכנסה, הוצאה, רווח וכו'. ללמוד איך לתמחר את העבודה שלי, לנהל את הזמן שלי, למלא את היומן בשעות יצרניות. היו אתגרים רבים, פחדים וחששות, ולמדתי להתמודד ולהתקדם. האמת שתמיד קיימים פחדים, לא הכל תמיד ודאי וברור, אך למדתי לסמוך על עצמי, ולדעת מה נכון עבורי. ואם דבר מה לא ברור לי, אני חוקרת ולומדת. אני מודה לכל מי שתמך ופרגן לי בתהליך שעברתי ועדיין עוברת. אני מאוד מאמינה בעבודת היזמות, העולם הולך לכיוון הזה. אני חברה בקהילות וירטואליות מדהימות, בהן אני קוראת על נשים רבות שהקימו עסקים קטנים מאוד מצליחים.

מדי פעם עולה בי מחשבה לשתף בהתפתחויות השונות שמתרחשות ביזמות שלי: "נטע – צומחת מאדמה". מי שעוקב אחרי ודאי שם לב ששינתי את שם היזמות. עשיתי זאת בעקבות תהליכים שעברו עלי, ועל העסק בשנים האחרונות.

קצת היסטוריה, איך הכל התחיל. הרעיון התחיל לנבוט עם לידת בני יאיר, בימים ההם הייתי לאחר סיום התואר הראשון, והסבת אקדמאים לתעודת הוראה לחינוך מיוחד. יאיר נולד וחילקתי את זמני בין הוראה בחטיבה, לעבודה בגן, להשלמת שעות בכתות אי-בי. כששאלתי את עצמי מה אני רוצה לעשות בחיי, לא בדיוק ידעתי, אבל בשעות הצהריים בהן השלמתי שעות בחינוך הבלתי פורמלי, לקחתי את ילדי אי-בי לחדר הקרמיקה, ולמעשה זו הייתה ההתחלה. כבר מההתחלה נוצר הקשר עם **שושנה וייסמן**, שמעבירה כבר שנים רבות את החוג לקרמיקה לחברים, בהתנדבות. חשוב לי לציין את עבודת הצוות עם שושנה. להיות יזמית, מצד אחד מקנה הרבה חופש, אך יחד עם זאת יש הרבה מאוד אחריות וחובות, כדי להצדיק את קיום היזמות. למזלי זכיתי בשושנה, שלאורך השנים אנחנו מתייעצות אחת עם השנייה, לוקחות החלטות ביחד ומרגישות שהאחריות לסטודיו לקרמיקה בקיבוץ היא של שתינו. ההרגשה הזאת, של יחד, היא טובה מאוד ונחוצה. עם השנים הפעילות התרחבה, יצרתי קשר עם המתנ"ס

נראה שהעולם משתנה במהירות, כך גם אופני השיווק וההתפרנסות.

בשנה שעברה השתלמתי בקדרות יום בשבוע. הלמידה חיזקה את היכולות שלי בעבודת הקדרות, והעמיקה את הביטחון שלי בהוראת הקדרות. השנה פתחתי חוגי בוקר לקדרות לנשים ואני שמחה להעניק מהידע שלי ללקוחות המגיעות מהאזור. מלבד חוגי הילדים והקדרות, שהם קבועים במהלך השבוע, אני מוצאת זמן לייצר כלים בעצמי, ומקווה למצוא בקרוב את הדרך להקים פלטפורמת מכירה באינטרנט, ולקדם גם אותה. עוד אפיק ביזמות שלי הן הסדנאות החד פעמיות שמתקיימות סביב חגים וחופשות. אפשר כמובן גם לתאם סדנאות סביב ימי הולדת, ערבי חברות, גיבוש צוות ועוד.

כפי שקראתם בדיווחים האחרונים ממש"א, ליזמויות בקיבוץ ניתנה אפשרות לקבל ייעוץ ממעו"ף (הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים, מטעם משרד הכלכלה והתעשייה). בשנה האחרונה זיהיתי שהצורך שלי הוא להכיר טוב יותר את דרכי השיווק הדיגיטלי, וכיצד להתנהל בפלטפורמות השונות והמגוונות, באופן עסקי. מכאן הדרך הייתה קצרה להיעזר בייעוץ ממעו"ף. בימים אלו אני נפגשת עם **סתיו יפה לויט**, יועצת

לשיווק דיגיטלי, שבהחלט מקדמת אותי בתחום זה. עיקר העשייה השיווקית שלי נעשית בדף העסקי שלי בפייסבוק ובאינסטגרם. מוזמנים לעקוב.

לאחרונה, כששאלתי את עצמי מה המוטיבציה שלי להציג את עצמי כך לעולם, לחשוף את עצמי ואת העבודה שלי, הבנתי שהמטרה שלי היא להציג את עצמי לעולם בלי חשש, לספר על עצמי ועל חיי ולהציג את העיסוק שלי. בכך אוכל להגדיל את קהל הלקוחות שלי, ולהעניק לאנשים שנפגשים איתי מקום טוב, בטוח, מקום שמאמין בהם וביכולותיהם - ולהתפרנס. את השם החדש שנתתי לעסק "נטע - צומחת מאדמה", בחרתי משום שהאדמה (החומר) לימדה אותי לגדול, להאמין בעצמי, ולהתקדם.

בהזדמנות זו אני רוצה גם להודות לכל האנשים שמקיפים אותי ומפרגנים לי ולעשייה שלי, החל ממשפחתי הקרובה, חברים וחברות מהקיבוץ, ולא רק, ולקולגות שאיתן אני מתייעצת, מחליפה רעיונות, נעזרת, מתמלאת בכוחות ומתקדמת. שולחת מכאן גם ברכה לכל היזמים והיזמויות שפועלים בקיבוץ. לא פשוט לבנות את היזמות, אך זה אפשרי ובר השגה. שווה לקבוצת יבנה ולעולם לקדם את העסקים הקטנים שבהם, ולנטוע מקורות משגשגים ומצליחים.

מחלון ביתה ראתה, ולא ידעה – ריאיון עם וריטי

דינה ספראי

שם הרבה תזמורות. אפילו למדתי קצת גרמנית אבל לא מצאתי משרות לכנרים. ואז במקרה מתגלגל לידי ירחון, ופתאום ראיתי מודעה שמחפשים כנרים לתזמורת הקיבוצית בישראל, וחשבתי: אוהו! אולי זאת ההזדמנות שלי לבוא ולהכיר את הארץ.

היה לך איזה קשר קודם לארץ?

"קצת" היא משיבה. "כשהייתי ילדה קטנה, אמי וסבתי אמרו שחשוב לכבד את העם היהודי ולא להשתתף בכלל באנטישמיות, ולאהוב את ישראל, וכנראה זה השפיע עלי. בשנות ה-80 הייתי מודעת לפער הדעות ביחס לישראל, בעיקר ביחס הכנסיה. מצד אחד, היו אנשים שתמכו לחלוטין בישראל. בעיניהם ישראל לא יכלה לעשות שום דבר לא נכון. ובצד השני, היו הרבה אנשים שתמכו בפלשתינאים באופן מוחלט. בעיניהם ישראל נחשבה לשטן.

נחשו איזה 'טיפוס' יכול לענות כך לשאלה "מה שלומך?":

"אני עייפה. נסעתי בימים האלה בכל רחבי הארץ. הייתי פעמיים בקיבוץ לביא, ארבעה ימים בקבוצת יבנה, הייתי בעתלית, בארכיון ההגנה, וגם ראיינתי הרבה אנשים, חברי בח"ד לשעבר, כאן בארץ. לפני שבוע הייתי ביד אליהו, וראיינתי אישה בת 98 שהייתה בהכשרה בגרמניה לפני מלחמת העולם השנייה".

בטח 'עליתם' על זה שמדובר בחוקרת היסטוריה. מן הסתם ישראלית, שיש לה זיקה מסוימת לבח"ד.

זהו, שלא. החוקרת שאיתה אני משוחחת היא אישה אנגלייה ללא שורשים יהודיים. ראיתי אותה יושבת בחדר האוכל, ליד הדר בשן, (מנהלת ארכיון הקבה"ד), הסתקרנתי ומצאתי שהסיפור שלה ראוי לפרק מיוחד בספר על צירופי המקרים.

קוראים לה וריטי סטיל (Verity Steele). ילידת

תיקסטד (Thaxted) באנגליה. וזה סיפורה:

"כשהייתי ילדה, אף אחד לא סיפר על כך שבחווה שממול ביתי – היו יהודים. יכולתי לראות את החווה מחלון חדר השינה שלי בכל בוקר, אבל לא ידעתי על ההיסטוריה של החווה. עד שבאתי לארץ בשנת 1987.

אני פנרית. חיפשתי אפשרות לנגן בתזמורות מחוץ לאנגליה, וחשבתי לבוא לגרמניה כי יש

ואני חשבתי שיש מציאות באמצע. חוץ מזה, ביקרתי בשנות ה-70 בישראל עם תזמורת הנוער למשך שבועיים, בתוכנית של נגינה וסיור באתרים היסטוריים".

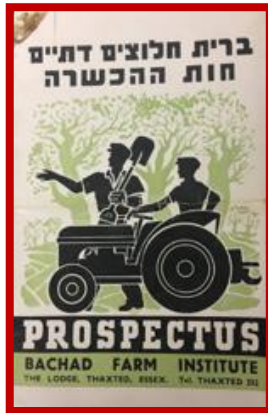
נמשיך:

"הגעתי לקיבוץ משמרות. היה הסכם שהתזמורת משלמת כסף לקיבוץ משמרות עבורי ועבור נגנית נוספת מהולנד. משמרות היתה במצב כלכלי גרוע והם שמחו לקבל קצת כסף מהתזמורת. היינו בתזמורת יומיים בשבוע, ובשאר ימי השבוע עבדתי בקיבוץ, בדרך כלל במחסן. גיהצתי הרבה חולצות, ויום בשבוע לימדתי פסנתר. בין התלמידים שלי היה האח של **שלוס חנוך** והבת שלו, **אסנת חנוך**.

אחרי החזרות הייתי צריכה לנסוע חזרה בתחבורה ציבורית. זה היה

בסוף דצמבר 1987, האינתיפאדה הראשונה פרצה בנובמבר, ופחדתי ללכת לבד מתחנת האוטובוס בפרדס חנה עד לקיבוץ, שני קילומטר. אבל לא היה לי כסף, ולא היתה לי ברירה אלא ללכת. התפללתי הרבה, ואחרי אולי 200 מטרים באה מכונית, עצרה לידי, והנהג קרא באנגלית: "You want a lift?" (סחבתי כינור ועוד תיק) והוא הזמין אותי להיכנס לאוטו. נראה לי שהוא היה בן 50 ומשהו והמבטא שלו היה אירופאי או ישראלי, ובכלל לא ערבי, אז החלטתי לקחת את הסיכון, נכנסתי לאוטו ושמתי את הכינור בינינו, ליתר ביטחון. הוא מיד שאל אותי באנגלית "מאיפה את?" אמרתי "אינגלנד" והוא שאל "איפה

באינגלנד?" שאלתי: "האם אתה מכיר את מחוז אסקס (Essex)? "הוא אמר: "כן בטח, הייתי שם הרבה פעמים באופן קבוע". הרגשתי קצת עצבנית וחשדנית. חשבתי שזה קצת מוזר ולא המשכתי את השיחה, אבל הוא התעקש ואמר: "זה מאוד מאוד חשוב לי לדעת איפה בדיוק את גדלת באסקס". ושוב חשבתי: זה מאוד מוזר למה הוא רוצה לדעת את זה? אמרתי לו שלא גרנו בעיירה אלא במרחק של חמישה קילומטרים ממנה, ואמרתי: "בטח לא שמעת על העיירה הזאת, אבל שמה ת'קסטד". כשהוא שמע "ת'קסטד" הוא אמר: "אה, זה המקום של החווה", והוא התחיל לספר לי על בח"ד ואיך הם קנו את החווה, ועל הפליטים היהודים שבאו מאירופה ועבדו בחווה. זה היה בשבילי חדש

ומפתיע מאוד. כמעט לא האמנתי לו. אבל אז הוא שאל: "האם את מכירה את השם **"סטנלי טאטום** (Tatum)?" כן. הכרתי את האיש, שהיה חקלאי שעבד באזור וגר בסקסטד. זה שם מאוד לא נפוץ. נשמתי לרווחה. הרגשתי שמישהו בשמיים ארגן את הפגישה הזאת ... במיוחד מפני שכמה ימים קודם לכן עבדתי בשטיפת כלים, ולא היתה אז מכונת שטיפה בקיבוץ משמרות, והייתי צריכה לרכון לכיור הנמוך במשך חמש שעות. כאב לי הגב, ומישהו זרק את הצלחת והכוס לתוך הכיור, ולא ידעתי שהכוס מזכוכית, ושהיא נשברה. אני שמתי את הידיים בין הכלים והאצבע שלי נחתכה, וחשבתי לעצמי: מה אני עושה? אז,

כשתפסתי את הטרמפ, זו היתה התשובה שלי, שאני בדיוק במקום הנכון ובזמן הנכון.

מסתבר שהנהג היה מבקר בחווה באופן קבוע, כי הארוסה שלו היתה בהכשרה, שמה היה **רות הופמן**, ושמו **יצחק שרון**. הוא למד הנדסה בלונדון, ובכל שבת, ואח"כ לתקופה ארוכה יותר, הוא בא לסקסטד לבקר ולפעמים לעבוד. החווה בת'קסטד היא הראשונה שהבח"ד קנו. היא היתה רכוש שלהם ולכן יכלו לארגן את הכל לפי הדת והמסורת שלהם. לפני כן (מ-1944) הם היו שוכרים דירות ועבדו אצל חקלאים מקומיים באיזור, ולכן הם לא יכלו לעבוד כמו שהם רצו, עד שהגיעו לת'קסטד. ההכשרה בת'קסטד היתה פעילה עד 1962. בסוף היה קשה למצוא נוער שרצה לעבוד בהכשרה. בדרך כלל הם רצו ללמוד באוניברסיטה, וגם המצב בישראל השתנה. היו אפשרויות לבוא ישר לישראל, בלי תקופת הכשרה באנגליה, אז הגיעו פחות בני נוער וזה גרם לקשיים כלכליים ובסוף הם החליטו למכור את החווה, ואני חושבת שאת ההכנסות הם נתנו לקיבוץ לביא, לעזור לקיבוץ האנגליי". וריטי מדברת אתי בעברית שוטפת. מאיפה העברית הטובה? אני שואלת.

וריטי: "כשנקרתה לי הזדמנות לבוא עם התזמורת הקאמרית, היה נראה לי שזאת הזדמנות להכיר את הארץ באופן ישיר, להכיר אנשים וללמוד. וזה מה שקרה. אני עדיין לומדת. התחלתי ללמוד עברית כי התחלתי ללמד פסנתר בקיבוץ משמרות פעם בשבוע, והתלמידים לא דיברו אנגלית, אז למדתי עם אחת החברות. כשחזרתי לאנגליה, החלטתי

להמשיך. לא היה לי אינטרנט, אז ההזדמנויות לא הגיעו אלי. חיכיתי הרבה זמן עד שמצאתי מורה לעברית, וסוף סוף התקדמתי קצת, ויש לי עדיין הרבה ללמוד. החלטתי גם להמשיך ללמוד על ההיסטוריה היהודית".

אז כשחזרת מקיבוץ משמרות לאנגליה, התחלת את המחקר?

"לא. שכחתי את הטרמפ. עשר שנים הנושא לא העסיק אותי, עד שאבא שלי חלה בדמנציה לפני 10 שנים, וחיפשתי באינטרנט תמונות שקשורות למקום המגורים שלנו בעבר, ת'קסטד, כדי לעזור לזיכרון שלו. ופתאום הופיעה תמונה של ששה בחורים עם טליתות ותפילין והכותרת היתה: "תפילות בוקר מהכשרת בח"ד ת'קסטד", ונוכרתי בטרמפ! התחלתי לחפש באינטרנט וגיליתי הרבה מידע. מקור המידע המרכזי היה ספרייה שתרום **גיימס פארקס** לאוניברסיטת סאות'המפטון (Southampton). פרקס היה איש בכיר בתחום היחסים בין נוצרים לבין יהודים. הוא עשה את הדוקטורט שלו בשנת 1934 ועדיין זה חומר מאוד חשוב בתחום ההיסטוריה היהודית באנגליה. הוא עבד באירופה באוניברסיטה בשנות ה-30 והשפיע על הממשלה באנגליה לעזור ליהודים, וגם הכיר את **אריה הנדלר**¹ מבח"ד. אני חושבת שאריה הזמין אותו להרצות בהכשרות באנגליה, כולל בת'קסטד, והוא זה שנתן את החומר הארכיוני של החווה לפרקס, ועכשיו החומר נמצא שם. היו שם שמות, תוכנית הלימודים, ומה עשו בשדות וברפת.

אחר כך אמא שלי ואני נסענו לת'קסטד לבקר את הקרובים שלנו, והתקשרתי עם חקלאי שעובד עכשיו במקום שבו היתה חוות ההכשרה. ובמקרה, באותו יום שביקרתי בחווה היה גם ביקור של שישה בחורים מבני עקיבא שרצו לסייר בחווה. הראיתי להם את החומר שהיה ברשותי והם נדהמו. אחר כך החקלאי נתן לי כתובות דוא"ל של עוד חבר בח"ד, **מקס גופשטיין**, שעכשיו בן 94 וגר בנופי ירושלים. התכתבנו במשך שנתיים, וגופשטיין אמר: "כשאת באה לארץ שוב, אנחנו צריכים להיפגש". לפני חמש שנים הוא ערך פגישה עם 10 אנשים שכולם גרו אז בנופי ירושלים. שתינו תה ואכלנו עוגה, והם שוחחו על הימים בת'קסטד, כל מיני סיפורים מעניינים מאוד, וזה היה מאוד מעניין לפגש אותם. התרגשתי. זאת היתה התחלה של פגישה עם עוד אנשים. נפגשתי גם עם אנשים בלביא, ואח"כ פגשתי את **חיה לאופר** במשואות יצחק וזה היה כמו כדור שלג. הגעתי למסקנה שאני צריכה לכתוב את ההיסטוריה, אבל רציתי לעשות את זה באופן מדויק מבחינת היסטוריה. אז היה לי חבר שבאותו זמן למד באוניברסיטת לונדון עם מנחה יהודי, והוא הציע לי להגיש בקשה. התקבלתי לקורס לתואר שני ב-2016, וסיימתי את הקורס אחרי שנה בהצטיינות. אז הם אמרו: "כדאי לך להמשיך לתואר שלישי", וזה מה שאני עושה עכשיו. זה לא פשוט, לא קל, אבל אני משתדלת לעשות כמיטב יכולתי. סיימתי שנה ראשונה באוקטובר ויש לי עוד

כמעט שנתיים לעשות את המחקר ולכתוב את התזה.

אני מנסה להתעכב על התפתחויות אידיאולוגיות ועל היחסים בין בח"ד לתנועות נוער אחרות, בין בח"ד לממשלת בריטניה בתקופת המנדט הבריטי, בין בח"ד ליהודים באנגליה בשנות ה-40 וה-50. העיקר הוא ההתחלה בגרמניה. נדמה לי שהתקופה באנגליה היתה מאוד חשובה להצלת ילדים מגרמניה ומארצות אירופה. והיו גם אנשים מצפון אפריקה בבח"ד אנגליה, וזה מעניין. גם היחסים בין בח"ד לבני עקיבא מאוד חשובים לי. אני חושבת שיש הרבה חלונות אל הבח"ד. גם נושא השליחויות מהארץ לגרמניה ואנגליה. אני רוצה לכלול בעבודה שלי את בח"ד באיטליה, שבדיה, הולנד. לתת את התמונה בקצרה, של הרשת שהיתה לבח"ד.

אני חושבת שזה כבוד שאני יכולה לעשות את המחקר עכשיו, ויש לי מילגה מאוניברסיטת סאות'המפטון, אבל אני מוציאה הרבה מכספי, על המחקר והנסיעות. למזלי, אני מקבלת הרבה עזרה מאנשים כמו הדר בשן, שעזרה לי מאוד מאוד בארכיון וגם הזמינה אותי ללון אצלה, פעמיים. אני חושבת שאין מקום בעולם שזה קורה, שארכיונאית מזמינה את הסטודנטית ללון אצלה. וגם **נחמיה רפל** קיבל אותי והסיע אותי כמה פעמים לתחנת הרכבת. אני מאוד מלאה בהכרת תודה.

אני מקווה שאעשה את המחקר כמו שצריך!"

¹ בשנת 1939 נשלח אריה לאנגליה, שם הקים וניהל את תנועת בח"ד. היה לו תפקיד משמעותי בפעילות התנועה באירופה בשנות המלחמה ואחריה. הוא פעל רבות לקליטתם של "ילדי הקינדרטרנספורט". באנגליה.

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

חברה קדישא

חולק לחברים טופס לאישור קבורה זמנית עד לליקוט עצמות. זה שלב נוסף בהתארגנות שלנו לשמירה עתידית של בית קברות שמטרתה לאפשר לנו להמשיך ולקבור באדמות שלנו גם בעתיד. כזכור, ברירת המחדל עבור חברים שלא יחתמו על טופס הליקוט היא קבורה בשיטת "קבורת מכפלה". ההכנות הטכניות לקבורת מכפלה תוקצבו בתקציב 2020 ויבוצעו בחודשים הקרובים. בז' באדר שנה זו, נקדש בעז"ה חלקה חדשה שמיועדת לקבורה זמנית עד ליקוט עצמות. אנו מקווים בכך לתרום את תרומתנו לכלל החברה הישראלית לקידום בעיות הקבורה שהולכות ומסתבכות עם גידול האוכלוסייה בישראל.

השתתפות כספית fe החבר

מהוצאות enjot

בכוונתנו להחיל בתחילת השנה האזרחית את ההחלטות שהתקבלו באסיפה לגבי השתתפות כספית של החבר בהוצאות אחדות. דף מפורט עם השינויים והעלויות יישלח לחברים ויפורסם באתר קהילנט.

אספת חברים

במוצאי שבת הקרוב נתכנס לדון בתקציב המוצע לשנת 2020. את האספה הקודמת הקדשנו לסקירה כלכלית של 9 החודשים האחרונים. את הדוח הגישו מרכזי הענפים תוך שהם מקפידים להציג באופן רחב יחסית נתונים כלליים על הענף ועל סביבת העבודה שלו, ונתונים מספריים לשנה זו.

כזכור, התוצאות הכלכליות לאחר שני רבעים הראשונים היו מאכזבות ודרשו התייחסות מיוחדת הן בצד הוצאות הקיום והן בצד המשקי. הרבעון השלישי היה טוב יותר באופן משמעותי אך הדו"ח בכללו של 9 החודשים עדיין נמוך ומחייב הכנה של תקציב מרוסן הן בהוצאות הקיום והן בהשקעות היצרניות והצרכניות.

אם נסיים בזמן את אישור התקציב נחזור ונדון בבקשה של 30 חברים להקים צוות שיחזור ויבדוק את הרוב הדרוש להחלטה על הפרטות שונות.

תודות למוסדות הקיבוץ

למרות הכל, אמא הצטיינה ביופי פנימי וחיצוני, בשלוות נפש, טוב לב, חריצות ואהבת האדם.

זו ההזדמנות שלנו להודות מקרב לב לבית סביון אשר היווה בית מפנק, עוטף ואוהב לאמא במשך 14 שנים!!

תודה למנהלות בית סביון לדורותיהן, לכל הצוות המקצועי המסור, אשר עשה ימים כלילות על מנת להעניק לאמא איכות חיים בכבוד, באהבה ובנתינה אינסופית.

תודה לחברי הקיבוץ שעטפו אותנו באהבה במהלך השבעה, סעדו אותנו פיזית ונפשית. תודתנו לכל בית קבוצת יבנה - אשרינו שזכינו, אנחנו והורינו, לבית חם.

שאו ברכה. משפחות שולב

אמא מרים ז"ל נולדה וגדלה בווינה. עלתה לארץ בשנת 1939 והיתה בין מקימי הקיבוץ עוד מימי רודגס.

לאורך השנים חוותה אמא אירועים קשים, הוריה יעקב וחיה-קלרה, ואחותה מלי, נספו בשואה במחנה ההשמדה טרבלינקה שבפולין. לימים, נפל אחינו אבישי יעקב הי"ד במלחמת יום הכיפורים, אחותנו דליה ז"ל נפטרה לפני שש שנים, ואבינו אפרה ז"ל נפטר לפני 16 חודשים.

לא הכל אנחנו מבינים, ככתוב בפרשת השבת "וישב" - "הלא לאלוקים פתרונים". יוסף אמר זאת מתוך בור הכלא. והוא גם פייס את אחיו בבהלתם: "לא אתם שלחתם אותי הנה, כי האלוקים" (בראשית מ"ה ח')

ירקונים 4 - אשקלון - דלילה ושמשון

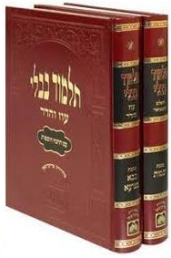
באשקלון, יותר מבכל עיר אחרת, מונצחים הגיבור ומי שדיללה אותו. סיור בלתי שגרתי לאמנות חוצות באשקלון בעקבות השניים. הליכה אל מול השקיעה בלויית שמשון ודלילה. ביקור בבתיים מיוחדים של אמנים כמו רפי סולם, שמוכר כ"המורה של המדינה" וחנה רביב, יוצרת רב-תחומית ויו"ר אגודת אמני אשקלון. וככל שיתיר הזמן, מפגש עם דמויות נוספות.

מתי? ביום שלישי, ג' בטבת (31.12). יציאה: 16:00, חזרה משוערת: 20:30.

קפה ועוגה - עליכם. מומלץ להצטייד במקל-כסא - א-א-א

למגיעים עצמאית: 16:45 ליד היכל התרבות, רחוב בן גוריון.

לכבוד "סיום הש"ס" ולימוד התורה

לומדי הדף היומי יסיימו בע"ה בשבת פרשת "ויגש", לאחר שבע וחצי שנים של לימוד יום-יומי, את הש"ס כולו! ברצוננו להקדיש שבת זו (ז' בטבת, 4.1), לכבוד כל לומדי התורה בקבוצת יבנה. לשם כך נשמח אם משתתפי השיעורים השונים, החברות והיחידים, יכתבו ל"מבית" על הלימוד בו הם נוטלים חלק.

בשבת זו, לאחר תפילת שחרית, נקיים "סיום" של המסכת האחרונה בש"ס, ולאחריה יתקיים ברוב עם קידוש חגיגי. לאחר הקידוש יתקיימו שיעורים למבוגרים, לנוער ולילדים. **שנזכה להגדיל תורה ולהאדירה!**

הרב אילעאי, ועדת דת וועדת התרבות

קיצוץ באגף המזון – תקציב 2020

בחודש שעבר פירסמנו סקר לחברי הקיבוץ, בו כל חבר התבקש לסמן את האופציות המועדפות לקיצוץ.

לפי תוצאות הסקר אנו מיישמים את הקיצוצים החל משנת 2020, ואלו הדברים שיבוצעו:

1. לא תחולק גבינה משולשת ב"מיני".

2. לא תוגש שתייה קלה בחדר האוכל בחגים.

3. במידה ולא יהיה קוטג' תוצרת מחלבנו – ענף המזון לא ירכוש קוטג'.

4. ארוחת צהריים ביום שישי תאוחד עם ארוחת הבוקר.

לגבי הסעיף הרביעי – נבקש להרחיב כיצד זה יבוצע.

ארוחת הבוקר ביום שישי תוגש החל מהשעה 6:30 ועד השעה 10:00.

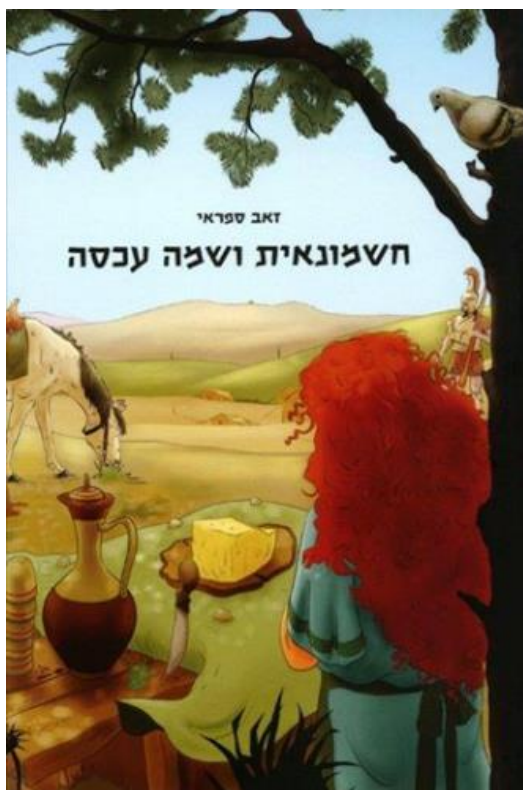
לארוחה זו נוסף גם קיגל ופסטה, כפי שהיה בארוחת הצהריים.

לשאלות, הערות והארות – ניתן לפנות לדוסי אלטמן - ענף המזון ולסיון לנג - מרכזת השירותים.

חשמונאית ושמה עכסה /

עד שאני הופך דף בספר, יכולות לחלוף דקות ארוכות. לא בגלל שהוא לא מעניין. אני פשוט צף בעולמי ומתפזר לי, עד שאני נייעור,

מלקק את האצבע ומדפדף. הפעם לא הבנתי מה שקרה לי, מצאתי את עצמי מלקק את האצבע בכל דקה, ללא הפסקה. לא נעים לי. הבטחתי להחזיר את הספר בשלמותו, ועכשיו פינותיו מלוקקות. אני לא יודע מי מכס צף או מתפזר כמוני. אך הספר 'חשמונאית ושמה עכסה' לא ייתן לכם להתפזר. מובטח לכם ללקק אצבעות. לדעתי הספר מיועד בראש ובראשונה לילדים חכמים. וגם לילדים שכמוני, שלמרות גילם הכרונולוגי נשארו אי שם בגיל ילדותם. כחובב רומנים היסטוריים, נשאבתי מיד לעלילה. אין ספק, גיליתי תקופה מרתקת. אי אפשר להתעלם מאופי הספר. שלא כספר רגיל, הספר מחולק למקטעים שסבא זאב סיפר, בהמשכים, לנכדיו.

אני סקרן לדעת איך הגיבו נכדיו של זאב על העלילה. בוודאי נוצר איזהו דו שיח בין הסב לנכדיו. במיוחד, איך הגיבו לתיאור הקרבות הקשים. דווקא צורה כזו של סיפורת, לא שגרתית ומעניינת, חשוב לי לשמוע את הצד המקשיב. תודה על החוויה המענגת.

הינכם מוזמנים להרצאה "למי קראתם זקנים?"

ביום ג', ג' בטבת 31.12, בשעה 18:00 בבית העם בבית גמליאל.

בשיתוף קהילה תומכת ומועדוני החבל. פרטים בטלפון-08-8548693

בתים מדז'יקים בחנוכה
 משפחות מארחות < משחק וידאו כשידור חי

עכשוי ומאתגר מתמיד
 אחרי פגרה של כמה שנים הערב המסורתי חוזר בגדול!

מוזמנים לחוויית משחק מלכד ומהנה

יום רביעי	25.12	כ"ז בכסלו	יום רביעי
בבתי החברים		בשעה: 20:30	

כל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן

הצלות האורגן וללדת תרבות

רשימת המשפחות המארחות והקבוצות מפורסמת בלוח המודעות של ועדת תרבות. במידה ואתם יודעים מראש שלא תהיו, נשמח אם תעדכנו את רעות סער או רחלי ויצמן.

נחמיה רפל, מרכז מש"א

"בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ"

כדי לאפשר לכולם להשתתף בתפילות מנחה ומעריב, ובהדלקת נרות חנוכה בבית הכנסת, תורנות נהג קטר בימי החנוכה תחל בשעה 18:00.

**הודעה
מהמרפאה**

MRKYAVNE@clalit.org.il

אחות כוננת בשבת – אוריה חושן

שעות קבלה של ד"ר דונסקי בשבוע הקרוב:

יום ראשון	16:45-14:30
יום שני	15:30-14:00
יום שלישי	13:00-09:45
יום חמישי	15:30-14:30 ו- 09:00-08:00

זמן שפעת !!

מוזמנים לבוא להתחסן

אחיות בימי ששי במרפאה: 20.12 – גלית, ב-27.12 - אין אחות במרפאה.

ייתכנו שינויים בשעות הקבלה בשל חנוכה. נא להיות בקשר עם המרפאה.

מכירת נעליים

ביום שני, ב' בטבת (30.12), תתקיים במשטח מכירת נעליים

של מחסן הקיבוצים מ-16:00 עד 19:00.

במקביל תתקיים מכירת גרביים, טייצים וגרבוניים, מבית סטודיו שני.

באותו ערב בשעה 18:00 - ארוחת ערב חודשית ומכירת רקפות.

שבת בר המצוה של עמית גורליק תתקיים בשבת פרשת שמות (17-18/1).
בענייני תורנויות יש לפנות לשרית פישביין.

גַּר מִלְבָּבִי אֶל לְבָבְךָ / תלמה אליגון-רוז (בהשראת הרב קוק)

גַּר שֶׁהוּא תוֹדָה	גַּר בְּאַפְלָה
גַּר שֶׁהוּא חֲמֵלָה	גַּר שֶׁהוּא תַּפְלָה
גַּר שֶׁל חִבְרוֹת	גַּר מִלְבָּבִי
וְאַהֲבָה.	אֶל לְבָבְךָ
אִם תּוֹשִׁיט לִי יָד	גַּם אִם תִּתְרַחֵק
הַגֵּר שְׁלִי יִרְעַד	הַגֵּר שְׁבִי עוֹדוֹ דוֹלֵק
גַּר מִלְבָּבִי	גַּר מִלְבָּבִי
אֶל לְבָבְךָ	אֶל לְבָבְךָ

בְּיָמִים שֶׁל פֶּחַד	הַחֲלוֹן פְּתוּחַ
כְּשֶׁאֲנִי כִּמְעֵט שׁוֹכַחַת	וְהַגֵּר רוֹעֵד בְּרוּחַ
שֶׁבְּתוֹךְ תּוֹכִי בּוֹעֶרֶת	בְּיָדֵי עֲלִיו אֲשַׁמֵּר
לְהִבָּה שְׁלֵא נִגְמַרְת	שִׁישְׁלַח אֶלְיָךְ אֹר.
גַּר אֶחָד צָנוּעַ	גַּם לְבִי פְתוּחַ
מִהִבָּה אֵלֵי בְרוּחַ	וְנִפְשִׁי תּוֹכֵל לָנוּחַ
וּמוֹצִיא שׁוֹב אֶת הָאֹר	כִּי רְאִיתִי אֶת הָאֹר
מִלְבָּבִי אֶל לְבָבְךָ	מִלְבָּבְךָ אֶל לְבָבִי

לְכָל אִישׁ יֵשׁ גַּר מִשְׁלוֹ	לְכָל אִישׁ יֵשׁ גַּר מִשְׁלוֹ
וְכָל אֶחָד צָרִיךְ	וְכָל אֶחָד צָרִיךְ
אוֹתוֹ רַק לְגִלוֹת	אוֹתוֹ רַק לְגִלוֹת
וּבְיַחַד, כֵּן בְּיַחַד	וּבְיַחַד, כֵּן בְּיַחַד
נֶאִיר אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ.	נֶאִיר אֶת הָעוֹלָם כְּלוֹ.

צ' העיר - יצחק בראכי

כתובת המערכת bimkomon@gmail.com קבלת כתבות והודעות עד "רביעי בארבע"

חפית מומלץ לקריאה בגרסה צבעונית, בקהילנט.